

[Finansministeren.]

skridtspartiet vel forudsætter, at den foreslåede indkomstskattelettelse er stedsevarende, tror jeg roligt, i betragtning af de bemærkninger, der allerede er gjort, at vi uden flere kommentarer kan gå videre i gennemgang af de stillede ændringsforslag.

Fremskridtspartiet har således regnet sig frem til, at overgangen fra det, partiet kalder socialdemokratistagnationssamfundet, til fremskridtspartiets skatteafviklingssamfund vil indebære en stigning i afgiftsprovenuet på $2\frac{1}{2}$ mia kr. Jeg ønsker i og for sig blot i forbifarten at konstatere, at i dette såkaldte skatteafviklingssamfund kan de indirekte skatter altså udmærket godt snuppe noget mere fra borgerne, og skal herefter give udtryk for, at jeg er endog ikke så lidt imponeret over den omhyggelighed, der må have ligget bag fremskridtspartiets opstillede regnestykker, og sandelig også over de afgivne begrundelser. Da det er morsom læsning, er de utvivlsomt læst af de fleste, så jeg skal nøjes med et enkelt eksempel: ud fra en bemærkning om, at issalg og velstand hænger sammen, sættes provenuet af afgiften på konsum-is op med 4 pct.

Partiet mener, at den samlede udenrigshandel vil stige væsentligt i fremskridtssamfundet, og derfor forøges toldprovenuet fra importerede varer med ikke mindre end 50 pct. Jeg forstod, at hr. Svend Andersen (Rosk. a.) efterlyste en kommentar til den valutariske virkning af fremskridtspartiets ændringsforslag. Den har fremskridtspartiet leveret med denne beregning.

Jeg skal skåne fremskridtspartiet for yderligere udstilling af deres ændringsforslag på dette område, men vil godt nævne et enkelt fra et andet område, men det skal også kun blive ét.

Sukkerafgiften skønner fremskridtspartiet således vil indbringe yderligere 20 mill. kr. eller plus $\frac{1}{15}$ i forhold til regeringens skøn. Denne provenuforøgelse i fremskridtssamfundet, hedder det, vil nok først og fremmest komme fra hjemmebagende mødre, der nu kan få opfyldt deres ønsker om nedtrappet udearbejde.

Uden at tage stilling til fremskridtspartiets kvindesyn, som jo også fremgår med stor klarhed af det, jeg her har citeret, skal jeg for en ordens skyld oplyse, at departementet for told og forbrugsafgifter ikke har været i stand til at efterregne dette ændringsforslag fra frem-

skridtspartiet. Det hænger til dels sammen med, at der er adskillige hjemmebagende husmødre, hvis ægtefæller af fremskridtspartiet er forudsat at skulle gå mere end 14 pct. ned i løn. Det gælder bl. a. dem, der er ansat i staten. Det gælder jernbanearbejderen. Det gælder togføreren. Det gælder kontorassistenten. Det gælder postbudet. Det gælder sømanden. Det gælder buschaufføren. Det gælder skovarbejderen. De skal 14 pct. ned i løn. Og for en meget stor del af de statsansatte bliver indtægtsnedgangen endnu større. Der vil næppe i nogen af disse kredse være et ønske om nedtrappet udearbejde til fordel for hjemmebag, i hvert fald ikke med sukker, for det bliver der ikke råd til.

Finansministeriet har som sagt anslået, at der i givet fald for den offentlige sektor vil blive tale om stillingsnedlæggelser af størrelsesordenen hundrede tusinde i finansårets løb, hvilket vil nødvendiggøre direkte afskedigelse af væsentligt flere end halvdelen af dette antal og stop for nyansættelser, så den offentlige sektors bidrag til løsning af arbejdsløshedsproblemet bliver altså en mindrebeskæftigelse på 100.000. 30.000-40.000 af dem vil være tjenestemænd, og det betyder, at den forudsatte besparelse på grund af merudgifter til ventepenge, rådighedsbeløb osv. kun realiseres i begrænset omfang i forhold til det, fremskridtspartiet opgør.

Jeg må sige, at fremskridtspartiets nedskæringsforslag er konsekvent asociale og usolidariske i deres virkninger: de betyder bortfald eller kraftige barberinger af en stribe sociale ordninger. Det gælder børnetilskud, ungdomsydelse, enkepension, invalidepension, daginstitutionstilskud, og væsentlige boligtilskud bortfalder bl. a. med den følge, at vi får et totalt stop for almennyttigt byggeri. De unge rammes hårdt bl. a. gennem bortfald af eller voldsomme nedskæringer i tilskud til praktik og lærepladser og tilskud til de erhvervsfaglige grunduddannelser med en stigende ungdomsarbejdsløshed til følge.

Gennem afvikling af en lang række erhvervsøkonomiske foranstaltninger, bl. a. tilskud til eksportfremme, væltes øgede byrder over på erhvervslivet, og under arbejdsministeriet skamferes en række arbejdsmarkedsuddannelser, som giver lønmodtagere mulighed for at dygtiggøre sig på forskellige kortere kursus. Det drejer sig om specialarbejderuddannel-